

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐνενήκοντα τριῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Ῥημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριήλ, τὸ Χαίρέ σοὶ βοῶμεν ἀγνή μεμνημένοι, ἀλλ' ὃ ἄχραντε σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστάσα, μείαν ποιοῦ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ ἄπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ὠκοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ νῦν σὲ πρὸς αὐλοῦς, σκηναῖς μετέθηκε πανύμνητε.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἀλλ' ὃ Θεογεννητορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἀνδρείας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δῆμον παρεθάρρυνας, καθυπεισδύνασι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε, πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρῦεις νάματα, οὐρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Ἀνδρείας ἐπώνυμος δειχθεὶς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τοῦτον ὄλεσας, Φαραῶ ὡς ἄλλον, ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ ἀξιάγαστε, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλον ἀπροσμάχητον Σταυρόν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυρεόν τε καὶ θώρακα, πίστιν ἐνδέδυσαι καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὄφθης φοβερῶτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν θεολόγων ἀκρότης, σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαισίον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον, καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε, Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύτατοι τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενοι κεκυφίαι ἀλλήλαις ἔλεγον, Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Ποιητήν, δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον, Διόπερ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοὶ πανύμνητε, Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε, ἰδοὺ γάρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡ θροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε, ὁ Βασιλεύς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ θεανθρώπου, ἀύλως ἦν ἐμόρφωσεν.

Δόξα... Καὶ νύν... ᾠχος πλ. α'

Δεῦτε φιλεορτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορεῖαν στησόμεθα, δεῦτε καταστέψωμεν ἄσματι τὴν Ἐκκλησίαν, τὴ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, Σήμερον γὰρ οὐρανός ἐφαπλοὶ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον, καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν, Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι, συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα ᾠχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σώμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸ ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην, ὅθεν σὲ σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν, Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὑμνοῖς κροτῶ σε, Ἀνδρέα στρατηλάτα. Ἰωσήφ.

**Ὡδὴ α' ᾠχος δ'
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον**

Ὑμνῆσαι τὴν ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ προθεμένου μου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαίς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας μάρτυς ἔνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ ἐπλούτησας, ἀνδρειοφρόνως σθένει θεϊκῶ, συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητῆς γενόμενος, μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλώνυμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, μάρτυς πολυάθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγω διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζῶην ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον

Ὁ σάρκα ὑπερβολὴ χρηστότητος, ἐκ σοῦ πανάμωμε, εἷς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται.

Ὦδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς ἔνδοξε, ρείθροις σῶν αἱμάτων ἐβύθισας.

Σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν, ὡς νικητῆς ἄριστος, μάρτυς χρηματίσας δεδόξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ μάρτυς τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Θεοτοκίον

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς τυ ραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντὸς κύριον, Δέσποινα Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, Καὶ καταφυγὴ καὶ στρέωμα».

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἀνδρεία τὴν ψυχὴν, κραταιούμενος μάρτυς, ἠφάνισας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε, οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Ὦδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σέ ἰδοῦσα

Ὁ χυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ Ἐκκλησία, σέ κεκτημένη ἀνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίας, προσβολαῖς κραυγάζουσα, ἀκλόνητος σώζεται, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας τὴν τῶν μαρτύρων φάλαγγα, οἷα στρατηγέτης, σώματος ὡς φθειρεσθαι, μακάριε μέλλοντος, φείδεσθαι μηδὲ ὀλως παρέπεισας.

Ὡς ῥομφαίαν ὀπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὥσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὸν Σταυρὸν τὸ τίμιον, ἐχθροὺς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν, ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, καὶ ἐπουρανοῦ, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγάζουσαν, νάματα θαυμάτων τοῖς χρήζουσιν.

Θεοτοκίον

Εὐφημούμεν σε τὸ καύχημα τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλῶσσαι παναμώμητε, Θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Ὡδή ε'
Σὺ Κύριέ μου φῶς

Ἀνδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἐδίωξας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἐκάστοτε, πανεύφημε ἀναβλῦζεις τὴν σωτήριον χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος,

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Ῥομφαῖαι τοῦ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκούσης σου Θεοτόκε, τὸν τῆ λόγῃ τρωθέντα, καὶ κόσμον ἀναπλάσαντα.

Ὡδή ς'
Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἐθραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοις σου, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον δόξαν, μετετέθης χαίρων μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φάλαγγος.

Αἷμασι, βραχυτάτοις ἠλλάξω λαμπρότητα, διαιωνίζουσας μάκαρ, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν, καὶ στεφάνους, οὐρανίους καὶ φέγγος ἀνέσπερον.

Στρατὸς σοί, πολυάριθμος μάρτυς συνήθλησε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἠριθμήθη μάκαρ σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνης, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον

Τέτοκας, ἀπορρήτως Πατὸς τὸν συνάναρχον, ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Θεογεννήτορ, ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμονων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Συναξάριον

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ των σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐνενηκοντα τριῶν.

Στίχοι

- Ἐστησε τμηθεῖς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,
- Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.
- Ἐννεακαιδεκάτη τάμον Ἀνδρέου ἀχένα λαμπρόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου καὶ θέκλης.

Στίχοι

- Πυρεῖον ἢ κάμιнос, ἐν μέσῳ φέρον,
- Ἄρωμα Τιμόθεον εὖοσμον μάλα.
- Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θηρὸς φέρει,
- Καὶ ψυχοδηκτῆς δάκνεται θῆρ τὴν καρδίαν.
- Ἐμοιγε κλῆσις θέκλα, πατρὶς Βιζύη.
- Γάζης τόπος θέατρον, ἄθλον θῆρ δάκνων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Εὐτυχianoῦ τοῦ στρατιώτου καὶ Στρατηγίου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Ὁ ὄσιος θεοφάνης ὁ νέος καὶ θαυματουργός, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῆς κατὰ Μακεδονίαν Ναούσης ἀσκήσας, οὗ καὶ τὸ λείψανον ἐν τῇ Ναούσῃ ἤδη ἐστίν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Εὐτυχιανὸς καίεται, κρίνας μέγα
- Τὴν καύσιν εὐτύχημα, μικρὸν τὸ πάθος.
- Ὁ Στρατήγιος, Χριστὸν ὡς ὄπλον φέρων,
- Κατεστρατήγει καὶ πυρὰς διηρμένης.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ἐν τῇ καμίνῳ

Ῥοαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκβλύσαι πεποίηκας, πᾶσαν νοσημάτων μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀγληδόνα θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοί, ἐν ἀδιστάκτῳ πίστει θεόπνευστε.

Ἅγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, μάρτυς σοφέ, ὄλον προσηγάγω αἵματι τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρῳ κληρωσάμενον, μεθῶν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαίναν σεαυτῷ, μάρτυς πορφυρώσας, ταύτην τε στολισθείς, τῶν ὄλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις νῦν, νικητικῷ στεφάνῳ κοσμούμενος.

Θεοτοκίον

Ἡ τοὺς ἀνθρώπους, τῷ ὑπὲρ φύσιν θείῳ τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θεώσασα ὡς Θεόν, ἀπορρήτως σωματώσασα, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ὡδὴ η' Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Λεόντων ἀγρίων τὰς ὀρμᾶς, ἐπέσχες ἔνδοξε, στερροῖς ἀγώσῃ σου, τυράννων ἄθεον φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας, καὶ νικητῆς πρὸς οὐρανοὺς βοῶν ἀνέδραμες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸ Κύριον.

Ἅγιον λαμπρότητας ἰδεῖν, Καὶ κατοικεῖν ἐν χαρᾷ μάρτυς ἠξίωσαι ἀγωνισάμενος ἄριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τὴν διὰ ξίφους ἐκτομή, καὶ νῦν βοᾶς ἐν χαρᾷ, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ θείῳ προστρέχοντες ναῶ, θείου μάρτυρος, φῶς κομιζόμεθα, τὴν θείαν ψαύοντες πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκβοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἁγία Παρθένε ἢ Θεόν, τὸν υπεράγιον, ἀρρήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι μάρτυρες, ἐν σταδίῳ ὠμολόγησαν, ἀγιασμόν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν κατάπεμψον τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸ Κύριον».

Ὡδὴ θ' Λίθος ἀχειρότητος ὄρους

Ἴδε φωταυγοῦς ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα, πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα, ταύτην λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μακαρίζοντες.

Ὁφθης ὥσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα τῶν συνάθλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, τῆς οὐρανοῦ μάρτυς λαμπρότητος, καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου, μεθ' ὧν σὲ πίστει μακαρίζομεν.

Σὲ τὸν φρυκτωρία θαυμάτων, πᾶσαν φωτίζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινὴ στεφανίτην, τῆς Ἐκκλησίας στῦλον γενόμενον, καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, μάρτυς Ἀνδρέα μακαρίζομεν.

Ἦνθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφόρων ὥσπερ ῥόδον, φέρων μυστικὴν εὐωδίαν, καὶ κατευφραίνων Πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυσώδει πάνσοφε, πλάνην διώκων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ἐκδυσώπει χεῖρὸς μὲ τοῦ ἀλλοτρίου, ῥύσασθαι Δέσποινα, τὸν ὀρθοδόξῳ πίστει σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

Ὁ Εἰρμός

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀνδρέας ὁ πανευφημος, στρατηλάτης καὶ μάρτυς, Σταυροῦ τῆ θεία χάριτι, θράσος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἦρατο δόξης, τούτῳ δὲ συνεκλάμπει, μαρτύρων δῆμος ἔνθεος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, συνασπισμός, ἀρραγῆς ἀήττητος, ὧν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους π Σωτήρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κηδεύοντας αὐτήν, κατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ἦ τῶν ὑπερφυῶν, Ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κλιμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς πανάγνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὁμοιον

Πάντες οἱ γηγενεῖς, προσδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.